

VALTAKUNNALLINEN EVANKELIUMIJUHLA RAAHESSA

Aamuseurat 2.7.2011 klo 9.00

Mauri Laakso

"Jos kerran Jumalan Pojan kuolema sovitti meidät Jumalan kanssa, kun olimme hänen vihollisiaan, paljon varmemmin on Jumalan Pojan elämä pelastava meidät nyt, kun sovinto on tehty. Eikä siinä vielä kaikki. Me saamme myös riemuita Jumalastamme, kun nyt olemme vastaanottaneet Herramme Jeesuksen Kristuksen valmistaman sovituksen." (Room. 5:10–11)

Vanhassa, vuoden 1948 Kristinopissa on Jeesuksen vapahtajantyön merkitystä kuvattu kahdella klassisella termillä, nimittäin sanoilla sovitus ja lunastus, jotka molemmat löytyvät Uudesta testamentista useista eri yhteyksistä ja aivan erityisesti apostoli Paavalin kirjeistä. Näiden sanojen merkitystä on tänäkin kesänä saatu opettaa rippikoulussa nuorille, sillä ne kuvaavat parhaiten sitä, mitä Jeesuksen ristinkuolema merkitsee meille ihmisille. Sillä kysymys Jeesuksesta ja Hänen vapahtajantyöstään on kaikkein tärkein asia, josta meidän tulisi puhua ja opettaa ihmisiä kirkossamme ja seurakunnissamme. Ilman Jeesusta ja Hänen työtänsä kaiken perustana on kaikki muu puhe ja opetus turhaa ja tarpeetonta, sillä se ei johda meitä ihmisiä Jumalan tuntemiseen ja pelastukseen Hänen Pojassaan Jeesuksessa. Apostoli Paavali tiesi tämän ja sen tähden hän ei kirjeissään lakannut puhumasta Jeesuksesta ja Hänen rististään pelastuksen merkinä, sovituksen ja lunastuksen paikkana. Sen sijaan nykyään ollaan etsimässä ja julistamassa kristillistä uskoa ilman Jeesuksen ristiä ja sen tuomaa syntien anteeksiantamista.

Sanomaa Jeesuksen ristinkuolemasta pidetään liian vanhanaikaisena ja jopa raakana, kun pitäisi puhua ihmisille Jumalan rakkaudesta ja hyvyydestä ja siitä, miten ihmisten tulisi osoittaa rakkautta toinen toisilleen. Silloin on jo unohdettu – ehkä tietoisesti – se, että Jumalan rakkaus syntisiä ihmisiä ja syntistä maailmaa kohtaan näkyy juuri Jeesuksen ristinkuolemassa ja Hänen ylösnousemuksessaan. Juuri tästä apostoli Paavali muistuttaa, kun hän kirjoittaa: "Jos kerran Jumalan Pojan kuolema sovitti meidät Jumalan kanssa, kun olimme hänen vihollisiaan..." Jumalan Poika on kuollut Jumalan vihollisten puolesta, niiden puolesta, jotka ovat eläneet ilman Häntä, mutta ovat näin tulleet sovitetuiksi Jumalan kanssa. Tästä samasta asiasta Paavali kirjoittaa myös toisessa kirjeessään korinttilaisille näin: "Jumala oli Kristuksessa ja sovitti maailman itsensä kanssa eikä lukenut heille heidän rikkomuksiaan." (2. Kor. 5:19, vanha käännös) Ja Paavali jatkaa: " paljon varmemmin on Jumalan Pojan elämä pelastava meidät nyt, kun sovinto on tehty." Miten turvallinen onkaan tämä sana: "Sovinto on jo tehty."

Se on siis jo valmiina, meidän ihmisten ei itse tarvitse tehdä sen hyväksi mitään, kaikki on jo Jeesuksen vapahtajantyössä valmiiksi tehtynä. Ja sen tähden Jumalan Pojan elämä on pelastava meidät, sillä meidät on liitetty ylösnouseeseen Herraan ja Vapahtajaan jo pyhässä kasteessamme. Sillä tavalla on tämä Jeesuksen sovitus työ tuotu jokaisen omaksi aivan henkilökohtaisesti ja me saamme uskon kautta ottaa tämän lahjan ja armon vastaan. Juuri siksi kasteen yhteydessä on yllemme tehty ristinmerkki, sovituksen ja lunastuksen merkki kertomaan pelastuksen lahjasta. Ja tämä pelastuksen lahja on sellainen, että se kantaa meitä myös elämän myrskyissä ja vie myös perille Taivaalliseen kotiin saakka. Sen tähden on tärkeää, että sovinto on jo tehty ja tähän me saamme uskoa Jumalan sanan ja evankeliumin lupausten pohjalta. Tämä evankeliumista nouseva varmuus valmiina olevasta ja jo tehdystä sovinnosta Jeesuksen vapahtajantyössä oli Fredrik Gabriel Hedbergille se merkittävä evankelinen löytö, jonka pohjalle sai syntyä tämä meille rakas

hengellinen koti, evankelinen herätysliike 1840-luvulla. Kirjassaan Uskon oppi autuuteen Hedberg tiivistää evankeliumin merkityksen tällä tavalla: "Sanalla sanoen: evankeliumin viisaus sisältyy kokonaan siihen oppiin, että Jumalan armo Kristuksessa on ainoa autuuden perustus, eikä mitään muuta ole olemassa." Tältä pohjalta nousee sitten se ilo, jota kristitty ihminen saa kokea ja tuntea, kun Jumalan armo on hänelle kirkastunut ja tullut uskon kautta eläväksi ja todeksi. Apostoli tekee tämän ikään kuin johtopäätöksenä kaikesta tästä: "Eikä siinä vielä kaikki. Me saamme myös riemuita Jumalastamme, kun nyt olemme vastaanottaneet Herramme Jeesuksen Kristuksen valmistaman sovituksen." Saamme riemuita Jumalasta, kun meillä on pelastus Jeesuksen hankkimassa sovituksessa, johon saamme uskoa evankeliumin lupauksissa ja jonka osallisuus on yhä uudelleen tarjolla ehtoollisen sakramentissa, kun siinä vastaanotamme Herramme ruumiin ja veren siunatussa leivässä ja viinissä. Kaikki on näin Jumalan puolelta ja Hänen tahdostaan valmiina, sillä "Sovinto on tehty" Jeesuksen vapahtajantyössä, ja pyhä evankeliumi kutsuu meitä siihen uskomaan ja turvautumaan tänään ja elämämme jokaisena päivänä, niin että saamme riemuita Jumalastamme, Hänen armostaan Jeesuksessa, meidän Herrassamme ja Vapahtajassamme.

Aamen.